

Europos saugumo strategija ir ESGP

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos saugumo strategijos ir Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) (2008/2202(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį,
- atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją (ESS) „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, Europos Vadovų Tarybos patvirtintą 2003 m. gruodžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į ES kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją, Europos Vadovų Tarybos patvirtintą 2003 m. gruodžio 12 d.,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 11–12 d. Europos Vadovų Tarybos ES pirmininkaujančios valstybės išvadas, remiančias 2008 m. gruodžio 11 d. ES Tarybos generalinio sekretoriaus – vyriausiojo įgaliojimo bendrai užsienio ir saugumo politikai (BUSP) Europos saugumo strategijos įgyvendinimo ataskaitą - Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje¹,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 12 d. patvirtintas Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP),
- atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 14 d. vyriausiojo įgaliojimo ir Europos Komisijos raštą Europos Vadovų Tarybai „Klimato kaita ir tarptautinis saugumas“²,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 10 d. patvirtintus Tarybos bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo³ (operacija „Atalanta“),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo vykdamas ESGP⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir

¹ S407/08.

² S113/08.

³ OL L 301, 2008 11 12, p. 33.

⁴ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 580.

⁵ OL C 314 E, 2006 12 21, p. 334.

ESGP įgyvendinimo¹,

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. liepos 10 d. rezoliuciją dėl kosminės erdvės ir saugumo²,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 taisyklę,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A6–0032/2009),

Bendrosios pastabos

1. pabrėžia, kad Europos Sąjungai reikia vystyti savo strateginę autonomiją vykdant stiprią ir veiksmingą užsienio, saugumo ir gynybos politiką, siekiant skatinti taiką ir tarptautinį saugumą, ginti savo interesus pasaulyje, užtikrinti savo piliečių saugumą, prisidėti prie veiksmingo daugiašališkumo, visame pasaulyje didinti pagarbą žmogaus teisėms ir demokratinėms vertybėms bei užtikrinti taiką pasaulyje;
2. pripažįsta ES poreikį siekti šių tikslu daugiašalio bendradarbiavimo pagrindu dalyvaujant tarptautinėse organizacijose, visų pirma Jungtinėse Tautose, ir partnerystėje su kitais pagrindiniais veikėjais pagal Jungtinių Tautų Chartijos nuostatas ir Helsinkio baigiamajame akte išdėstytus principus bei Paryžiaus chartijoje nurodytus tikslus;
3. dar kartą nurodo, kad būtina Jungtinių Tautų Organizacijos reforma siekiant, kad ji galėtų visapusiškai atlikti savo pareigas, efektyviai veikti ieškant globalių problemų sprendimų ir reaguoti į pagrindines grėsmes;
4. pakartoja transatlantinių santykių svarbą ir pripažįsta poreikį koordinuoti ESGP ir NATO veiksmus, tuo pačiu metu pabrėžia, kad reikia geriau suderinti partnerystę, vengti konkurencijos, gerbti autonomiją ir siekti abipusio supratimo tuo atveju, kai skiriasi strateginiai interesai;
5. mano, kad daugelis naujų grėsmių yra ne tik karinės, taigi su jomis negalima kovoti tik karinėmis priemonėmis;
6. atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant šią politiką reikia naudotis ir civiliniais, ir kariniais ištekliais bei pajėgumais, o tai reikalauja glaudaus ir sklandaus visų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimo;
7. sutinka su sąvoka „atsakomybė apsaugoti“, kurią JT priėmė 2005 m., ir su sąvoka „žmonių saugumas“, kurios pagrįstos asmens, o ne valstybės pirmumu; pabrėžia, kad šios sąvokos reiškia ir praktines pasekmes, ir tvirtas politines gaires, pagal kurias turi būti nukreipiama Europos saugumo politika, kad būtų galima efektyviai veikti krizių atvejais; vis dėlto pabrėžia, kad nėra nei savaiminio įsipareigojimo, nei priemonių, kad ES galėtų dislokuoti ESGP misijas, nesvarbu, civilines ar karines, visų krizinių padėčių atvejais;
8. pabrėžia, kad pastangų ir pajėgumų sujungimas ES lygmeniu labai svarbus norint įveikti didėjančių gynybos įrangos kainų ir dabartinių gynybos išlaidų apribojimų bendrą poveikį;

¹ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0255.

² Priimti tekstai, P6_TA(2008)0365.

9. atkreipia dėmesį į tai, kad bendrai Europos saugumo politikai reikalingos integruotos ES karinės pajėgos, kurias reikės vėliau apginkluoti bendromis ginkluotės sistemomis siekiant užtikrinti bendrumą ir sąveikumą;
10. pabrėžia, kad skaidrumas ir sąnaudų našumas, taip pat parlamentinė atskaitomybė ir tarptautinės žmogaus teisių teisės ir humanitarinės teisės paisymas būtini norint užtikrinti visuomenės paramą Europos gynybai; taip pat pabrėžia, kad ypač svarbi veiksminga ESGP parlamentinė kontrolė vykdamas glaudų Europos Parlamento bendradarbiavimą su ES valstybių narių parlamentais;
11. mano, jog atnaujinta ESS ir būsima nauja NATO strateginė koncepcija turėtų būti tarpusavyje suderinamos ir tai turėtų atsispindėti deklaracijoje, kurią NATO priims 2009 m. balandžio 3 ir 4 d. susitikimo Strasbūre ir Kėlyje metu;
12. pabrėžia, kad ypatingai svarbu laiku ir visapusiškai įgyvendinti ESS;
13. pritaria Tarybos ataskaitai dėl ESS įgyvendinimo; tačiau pažymi, kad daugelio 2003 m. ESS nustatytų tikslų pasiekti nepavyko, todėl ES, sustiprinta Lisabonos sutarties, turėtų atlikti svarbesnę vaidmenį skatinant pasaulinio valdymo institucijų teisėtumą, skaidrumą ir efektyvumą;
14. teigiamai vertina prieš Somalio pakrantės piratus nukreiptos ESGP ATALANTA operacijos pradžią; tačiau primena Tarybai, Komisijai ir ES valstybėms narėms, kad piratavimo šiame regione problemos priežastys yra gilesnės, pvz., skurdas nepajėgijoje valstybėje, taip pat reikalauja rimtesnių Europos veiksmų norint išspręsti šias problemas;
15. atsižvelgdamas į tai, kad islamo teroristai grobia ir žudo įkaitus, pabrėžia, jog būtinas glaudesnis bendradarbiavimas ir ES valstybių narių, JAV ir NATO antiteroristinės politikos koordinavimas, visų pirma, kad būtų padidintas gelbėjimo operacijų, vykdomų siekiant išgelbėti įkaitų gyvybes, efektyvumas;
16. primygtinai pakartoja savo reikalavimą suteikti visas būtinas garantijas pagal Europos saugumo strategiją ir Europos saugumo ir gynybos politiką, kad užtikrinti sėkmingą JT Saugumo Tarybos 2000 m. spalio 31 d. rezoliucijos 1325 dėl moterų padėties, taikos ir saugumo (S/RES/1325) ir 2008 m. birželio 19 d. rezoliucijos 1820 (S/RES/1820) įgyvendinimą skatinant moterų dalyvavimą sprendžiant visus su taika ir saugumu susijusius klausimus ir laikyti sistemingą seksualinį smurtą prieš moteris konfliktų metu karo nusikaltimu ir nusikaltimu prieš žmoniją; apgailestauja, kad lyčių lygybės aspekto įtraukimas į ESGP operacijas vyksta gerokai per lėtai;

Europos saugumo interesai

17. pabrėžia, kad pernelyg dažnai valstybės narės vis dar mąsto nacionalinio saugumo interesų kategorijomis, taigi neatsižvelgiama į bendrą atsakomybę apginti bendrus Europos interesus; mano, kad šis požiūris duoda priešingus rezultatus, ir ragina valstybes nares mąstyti plačiau, kad ES tarptautinis vaidmuo būtų svarbesnis, o Europos saugumo sistema būtų efektyvesnė;
18. todėl mano, jog būtina apibrėžti bendrus ES saugumo interesus; pabrėžia, kad tik turėdama aiškią savo bendrų interesų viziją ES gali vykdyti nuoseklesnę ir veiksmingesnę

politiką;

19. mano, kad, neskaitant 2003 m. priimtoje ESS nurodytų problemų, Sąjungos saugumo interesai – jos piliečių ir jos interesų (ES viduje ir už jos ribų) apsauga, jos kaimynystės erdvės saugumas bei jos išorės sienų ir svarbiausios infrastruktūros apsauga, taip pat jos elektroninio saugumo stiprinimas, energijos tiekimo ir jūros kelių saugumas, jos kosmoso išteklių apsauga ir apsauga nuo klimato kaitos pasekmių;

Europos saugumo siekiai

20. pabrėžia, kad ES pripažįsta tarptautinę tvarką, paremtą veiksmingu daugiašališkumu, kuris grindžiamas tarptautine teise, ir kad tai paremta europiečių įsitikinimu, kad jokia šalis negali viena kovoti su naujomis grėsmėmis;
21. mano, jog Europos Sąjunga privalo tiksliau apibrėžti savo siekiamą vaidmenį pasaulyje; laikosi nuomonės, kad Europos Sąjunga neturi bandyti tapti supervalstybe kaip Jungtinės Valstijos, bet stengtis užtikrinti savo saugumą ir savo kaimynystės stabilumą ir prisidėti prie daugiašalės pasaulinės saugumo sistemos Jungtinių Tautų Organizacijos pagrindu, užtikrinant tarptautinės teisės nuostatų laikymąsi, veiksmingą krizių ir konfliktų prevenciją, taip pat pokonflikcinį valdymą ir sprendimus;
22. pabrėžia, kad ES ESGP teikia pirmenybę krizių prevencijai; atkreipia dėmesį į tai, kad saugumas ir teisinės valstybės principų laikymasis yra būtinos plėtos ir ilgalaikio stabilumo sąlygos;

Europos saugumo strategijos plėtra

23. atkreipia dėmesį į tai, kad 2003 m. Europos saugumo strategijoje nurodytos pagrindinės grėsmės ES (terorizmas, masinio naikinimo ginklų platinimas, regioniniai konfliktai, valstybių nepajėgumas ir organizuotas nusikalstamumas) ir nustatyti strateginiai tikslai, kurių pagrindu kuriamos pagalbinės strategijos;
24. sveikina ES pirmininkavusią Prancūziją už jos iniciatyvas ESGP srityje; atkreipia dėmesį į pirmiau minėtą 2008 m. gruodžio 11 d. vyriausiojo įgaliotinio ataskaitą dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo, kuriai pritarė Europos Vadovų Taryba, ir teigiamai vertina tai, kad joje atsižvelgta į daugelį rekomendacijų, nurodytų ankstesniuose Parlamento pranešimuose dėl ESS ir ESGP, be kita ko, aptarta:
 - elektroninis saugumas,
 - energijos tiekimo užtikrinimas, įskaitant tiekimą Europai,
 - neišspręsti regioniniai konfliktai ES kaimynystėje,
 - Afrikos žemyno problemos,
 - klimato kaitos pasekmės,

- varžybos dėl gamtos išteklių,
 - civilinių ir karinių pajėgumų stiprinimo projektai,
 - kosminės erdvės svarba mūsų bendram saugumui,
 - saugumas jūroje;
25. pritaria Tarybos įsipareigojimui principui, pagal kurį ES, atsižvelgiant į nustatytus jos siekius, turėtų per ateinančius metus realiai pajėgti, be kita ko, per 60 dienų dislokuoti 60 000 karių svarbiai karinei operacijai, atitinkančiai pagal 2010 metams numatytame pagrindiniame tikslu nurodytas operacijas, atlikti, o pagal 2010 metams numatytą pagrindinį civilinį tikslą tuo pačiu metu vykdyti ir planuoti:
- pasitelkus atitinkamas civilines pajėgas, dvi dideles stabilizavimo ir atstatymo operacijas, kurių metu mažiausiai dvejų metų laikotarpiui būtų dislokuota ne daugiau kaip 10 000 žmonių;
 - dvi ribotos trukmės greitojo reagavimo operacijas, kuriose, be kita ko, dalyvautų ES kovinės grupės;
 - vieną skubaus ES piliečių evakavimo operaciją (trunkančią iki 10 dienų), atsižvelgiant į pagrindinį kiekvienos valstybės narės vaidmenį savo piliečių atžvilgiu ir naudojantis konsulinei veiklai vadovaujančios valstybės koncepcija;
 - vieną jūros arba oro erdvės kontrolės arba sulaikymo misiją;
 - vieną humanitarinės pagalbos civilinę-karinę operaciją, trunkančią iki 90 dienų;
 - apie dvylika įvairaus pobūdžio ESGP civilinių misijų (be kita ko, policijos, teisinės valstybės, civilinio administravimo, civilinės saugos, saugumo sektoriaus reformos arba stebėsenos misijas), taip pat veikiančių ir greitojo reagavimo atveju, įskaitant vieną stambią misiją (galbūt pasitelkdama iki 3000 ekspertų), kuri galėtų trukti keletą metų;
26. apgailestauja dėl neaiškaus išvadų dėl ESS ir ESGP pristatymo (keturi dokumentai vietoj vieno); apgailestauja dėl dažnai naudojamų neaiškių formuluočių, kuriomis blogai aprašoma reali strategija; kritikuoja tai, kad Taryba nepatenkino Parlamento prašymo pateikti baltąją knygą, todėl neaišku, ar pavyks surengti produktyvias plačias viešąsias diskusijas;
27. be to, apgailestauja dėl to, kad Taryba neatsižvelgė į Parlamento reikalavimus, pateiktus ankstesniuose pranešimuose dėl ESS ir ESGP, visų pirma:
- apibrėžti bendrus Europos saugumo interesus,
 - nustatyti ESGP misijų rengimo kriterijus,
 - pateikti pasiūlymus dėl naujos ES ir NATO partnerystės,

- apsvarstyti nacionalinių potencialių konfliktų klausimą;
- 28. siūlo ESS persvarstyti kas penkerius metus prasidedant naujam Europos Sąjungos teisėkūros laikotarpiui;
- 29. apgailestauja dėl to, kad nuo 2003 m. ES bendradarbiavimo stiprinimas saugumo srityje gana nedaug pažengė į priekį; taigi dar kartą reikalauja parengti baltąją knygą apie Europos saugumą ir gynybą, kuri padėtų pradėti plačias viešąsias diskusijas ir užtikrinti veiksmingą Europos saugumo strategijos įgyvendinimą;
- 30. apgailestauja, kad, dėl aklavietės, į kurią pateko Lisabonos sutartis, sumažėjus aktyvumui, ESS peržiūros rezultatas, nepaisant nuodugnių paruošimų, nebuvo nauja strateginė orientacija, o tik ataskaita, kurioje išdėstomos politikos srityje kylančios kasdienės problemos; atkreipia dėmesį į tai, kad buvo išplėstas grėsmių sąrašas, be kita ko, įtraukus elektroninį saugumą ir piratavimą, ir pritaria peržiūros naujovėms, pvz., tam, kad joje parodytas dėmesys klimato kaitai, energijos tiekimo užtikrinimui (branduolinės energijos srityje pareiškiant paramą daugiašaliam branduolinio kuro ciklui ir daugiašaliam susitarimui, pagal kurį draudžiama gaminti skiliąsias medžiagas, skirtas branduoliniams ginklams), Tarptautinei prekybos ginklais sutarčiai ir kitoms nuginklavimo sutartims, pvz., naujajai Oslo konvencijai dėl kasetinių šaudmenų;
- 31. laiko nepriimtiniu tai, kad prieš priimant pranešimą, kuriame siūloma ESS peržiūra, vyko tik ribotos parlamentinės diskusijos, o viešų diskusijų visai nebuvo;

Santykiai su Rusija

- 32. mano, kad iki šiol užšaldytų konfliktų Pietų Osetijoje ir Abchazijoje prievartinis eskalavimas, po kurio Rusija pripažino šių provincijų nepriklausomybę, pabrėžia skubų poreikį investuoti į tokių konfliktų ilgalaikius politinius sprendimus mūsų kaimynystėje; pakartoja savo nuomonę, kad Kaukazo konfliktai negali būti išspręsti naudojant karines priemones ir dar kartą tvirtai griežtai visus, kas šio konflikto metu panaudojo smurtą; pabrėžia, kad siekiant toliau plėtoti ES strateginę partnerystę su Rusija reikalingas rimtas dialogas saugumo klausimais, kuris grindžiamas abiejų šalių pareikštu išsipareigojimu jų bendroms vertybėms, tarptautinės teisės principams ir teritoriniam vientisumui, taip pat išsipareigojimų pagal Helsinkio baigiamąjį aktą vykdymui;
- 33. pabrėžia, kad saugumo aspektas ES ir Rusijos santykiuose, BUSP ir ESGP vaidmuo negali būti vertinami atskirai nuo platesnės Europos saugumo struktūros, kuri apima NATO, ESBO ir tarptautinius susitarimus, pvz., Priešraketinės gynybos sutartį ir Įprastinės ginkluotės Europoje sutartį; mano, kad svarbūs įvykiai šioje platesnėje saugumo struktūroje turi būti aptariami kartu su Rusija ir JAV, prašo Tarybą laikytis atviro ir konstruktyvaus požiūrio į galimas diskusijas tarp ES, JAV, Rusijos ir ES nepriklausančių ESBO valstybių siekiant atnaujinti transatlantinį saugumo konsensumą Helsinkio baigiamojo akto pagrindu;
- 34. teigiamai vertina ES suderintus veiksmus tarpininkaujant tarp Rusijos ir Gruzijos sprendžiant karo Gruzijoje problemą; atkreipia dėmesį į tai, kad Europos Sąjungos greita reakcija ir vienybė, kurios dėka pasirašytas paliaubų susitarimas ir greitai dislokuota stebėjimo misija pagal ESGP, pademonstravo ES gebėjimą valdyti krizes ir veikti išvien; gerai vertina ES pirmininkavusios Prancūzijos teigiamą vaidmenį išlaikant bendrą

Europos požiūrį;

35. teigiamai vertina 2008 m. gruodžio 2 d. Tarybos sprendimą įsteigti ES vadovaujamą nepriklausomą komitetą, kuris ištirs konflikto Gruzijoje priežastis;
36. atkreipia dėmesį į Baltijos valstybių išreikštą susirūpinimą ir pabrėžia NATO ir jos valstybių narių aiškų patvirtinimą, kad tebegalioja jų įsipareigojimai pagal Šiaurės Atlanto Sutarties 5 straipsnį;
37. džiaugiasi dėl to, kad NATO nusprendė dar kartą pasinaudoti esamais bendravimo kanalais ir kad NATO ir Rusijos tarybos veikla bus atnaujinta;
38. mano, kad ES ir NATO turėtų siekti atviro ir realistiško dialogo su Rusija, pvz., regioninio saugumo, energijos, priešraketinės gynybos, masinio naikinimo ginklų neplatinimo, ginkluotų pajėgų ribojimo ir kosminės erdvės politikos klausimais;
39. Mano, kad svarbu Euroatlantinės partnerystės taryboje skatinti daugiašalį dialogą saugumo klausimais;
40. atkreipia dėmesį į faktą, jog dėl savo geopolitinės padėties, karinės galios ir politinės svarbos, energijos išteklių bei ekonominio potencialo Rusija yra strategiškai svarbi Europai;

Europos pajėgumų plėtra

41. pabrėžia, kad ES reikalingos priemonės savo politikai įgyvendinti, ir todėl be sustiprintų jos diplomatinių pajėgumų jai reikia ir civilinių bei karinių pajėgumų norint sustiprinti ESGP ir įvykdyti savo įsipareigojimus pasaulyje;
42. nurodo, kad nuo ESGP sukūrimo ją vykdant buvo atliktos 22 misijos, įskaitant 16 civilinių misijų; pabrėžia civilinio ESGP komponento svarbą; šiuo klausimu pritaria Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumų (CPVP) sukūrimui Europos Sąjungos Tarybos struktūroje; ragina valstybes nares sustiprinti savo pastangas parūpinant civilinėms ESGP misijoms kvalifikuotą personalą; šiuo klausimu pabrėžia 2010 m. pagrindinio civilinio tikslo svarbą;
43. taip pat pabrėžia, kad daugiausia akcentuojant karinį ESGP aspektą, civilinių pajėgumų ir konfliktų prevencijos srityje pasiekta pažanga yra per maža, o šioje srityje Taryba ir Komisija turi skubiai pasiūlyti suteikti naujos varomosios jėgos;
44. ragina Taikos stiprinimo partnerystę toliau pertvarkyti į Europos civilinį taikos korpusą;
45. mano, kad ES turi toliau didinti savo pajėgumus remdamasi pagrindiniais civiliniais ir kariniais tikslais; atkreipia dėmesį į tai, kad ji turėtų stengtis suformuoti nuolatines 60 000 karių pajėgas; pakartoja savo pasiūlymą, kad Eurokorpusas būtų šių pajėgų branduolys, kurį prireikus sustiprintų papildomos jūrų ar oro pajėgos; pritaria susitarimui tarp Vokietijos ir Prancūzijos dėl Prancūzijos ir Vokietijos brigados bendro dislokavimo tose pačiose vietovėse; be to, mano, kad ES turi nuolatiniam naudojimui parengti pakankamai policijos pareigūnų, teisėjų bei prokurorų; mano, kad neaišku, kodėl taikant ES kovinių grupių koncepciją ir konkrečius galimų misijų scenarijus regis neskatinamas kovinių

grupių naudojimas ES išorės operacijose;

46. atkreipia dėmesį į tai, kad ES valstybės narės kartu per metus išleidžia 200 000 000 000 EUR gynybos reikmėms – tai daugiau nei pusė JAV gynybos išlaidų; tebėra labai susirūpinęs dėl to, kad šios lėšos naudojamos nepakankamai veiksmingai ir suderintai; todėl ragina dėti didesnes pastangas stengiantis išvengti nereikalingo dubliavimo tarp valstybių narių, o būtent, specializuojantis, telkiant turimus pajėgumus ir jais dalinantis bei bendrai kuriant naujus; giria Europos gynybos agentūrą (EGA) už puikų iki šiol atliktą darbą ir ragina ES valstybes nares visapusiškai pasinaudoti EGA galimybėmis;
47. pabrėžia, kad pajėgumų poreikiai dažnai yra technologiškai labai panašūs ar net tokie patys kalbant apie ginkluotųjų pajėgų operacijas, sienų kontrolę, ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugą ir nelaimių valdymą; pabrėžia, kad tai suteikia naujų galimybių pasinaudoti sinergija ir pagerinti ginkluotųjų pajėgų ir saugumo pajėgų sąveikumą;
48. labai ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares nukreipti savo pastangas į bendrus pajėgumus, kuriuos galima panaudoti tiek gynybos, tiek saugumo tikslais; šiuo atžvilgiu mano, kad palydovinė žvalgyba, sekimo ir perspėjimo įranga, nepilotuojami orlaiviai, sraigtasparniai ir telekomunikacijų įranga bei oro ir jūrų transportas yra ypatingai svarbūs; reikalauja parengti bendrą saugių telekomunikacijų techninį standartą ir ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugos priemones;
49. pritaria EGA valdančiosios tarybos 2008 m., lapkričio 10 d. sprendimui sukurti Europos oro transporto laivyną ir atkreipia dėmesį į ketinimų pareiškimą dėl dalyvavimo šioje iniciatyvoje, pasirašytą dvylikos ES valstybių narių gynybos ministrų;
50. mano, jog būtina leisti naudoti „Galileo“ ir GMES (pasaulinę aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemą) saugumo ir gynybos tikslais;
51. pritaria tolimesnei dinamiškai bendradarbiavimo tarp nacionalinių ginkluotųjų pajėgų plėtrai, siekiant jas vis labiau derinti; siūlo šiam procesui ir atitinkamoms ginkluotosioms pajėgoms suteikti pavadinimą Suderintosios Europos ginkluotosios pajėgos (angl. SAFE);
52. mano, kad SAFE suteikia pakankamai erdvės neutralių ES valstybių narių ir narių, kurios priklauso karinėms sąjungoms, jau glaudžiai kartu dirbančių narių ir to dar nelinkusių daryti narių pasirinkimo laisvei; siūlo savanoriško dalyvavimo SAFE modelį, paremtą intensyviau vykdomu savanorišku pagrindu atliekamu derinimu;
53. pritaria sumanymui parengti SAFE dalyvaujančių karių Europos statutą, pagal kurį būtų reglamentuojami apmokymo standartai, veiklos doktrina ir operatyvinių veiksmų laisvė, problemos susijusios su prievolėmis ir teisėmis, o taip pat įrangos kokybės lygmuo bei sveikatos apsaugos ir socialinio saugumo nuostatos mirties, sužeidimų arba neįgalumo atveju;
54. pritaria tam, kad SAFE atveju karinių pajėgumų srityje būtų taikomas Europos masto darbo pasidalinimo principas;
55. pritaria glaudesniai Europos bendradarbiavimui mokymo, eksploatavimo ir logistikos srityje, nes tai esminė sąlyga siekiant padidinti gynybos išlaidų našumą;

Naujų struktūrų poreikis

56. mano, jog ES gebėjimus savarankiškai veikti užsienio ir saugumo politikos srityje turėtų pagerinti į tikslus orientuota jos analitinių, planavimo, vadovavimo ir žvalgybos pajėgumų plėtotė; šiuo klausimu pritaria Europos Vadovų Tarybos sprendimui veikti siekiant sukurti integruotą civilinio ir karinio strateginio planavimo struktūrą ESGP operacijoms ir misijoms;
57. taip pat pritaria Europos Vadovų Tarybos sprendimui įsteigti neoficialią ES ir NATO aukšto lygio grupę, kuriai būtų pavesta praktišku būdu stiprinti šių dviejų organizacijų bendradarbiavimą;
58. ragina įsteigti nuolatinį nepriklausomai veikiančią ES operacijų štabą, kuris turėtų pajėgumų atlikti strateginį planavimą ir vykdyti ESGP operacijas bei misijas;
59. pritaria siūlymui sukurti Gynybos ministrų tarybą, siekiant labiau suderinti įvairių valstybių gynybos politiką, tokiu būdu padidinant atitinkamus valstybių narių indėlius į ESGP; pabrėžia visapusiškos parlamentinės ESGP misijų ir operacijų kontrolės tikslą, įskaitant Europos Parlamento vykdomą priežiūrą;
60. tvirtai remia Europos gynybos ir saugumo rinkos stiprinimą patvirtinant Komisijos teisėkūros pasiūlymus dėl viešųjų pirkimų ir prekybos Bendrijos viduje, taip pat siūlo vykdyti kitas iniciatyvas šiam tikslui pasiekti, ypač tiekimo užtikrinimo ir informacijos saugumo srityse;
61. taigi teigiamai vertina tai, kad 2008 m. gruodžio 8 d. priimta Tarybos bendroji pozicija 2008/944/BUSP, nustatanti bendrąsias taisykles, reglamentuojančias karinių technologijų ir įrangos eksporto kontrolę¹, pagal kurią ginklų eksporto elgesio kodeksas tampa teisiškai privaloma priemone; be to, teigiamai vertina tai, kad kiekvienai ES valstybei narei paliekama teisė priimti griežtesnes priemones;
62. primena, kad bendros ginkluotės sistemos turėtų būti tiekiamos stiprios Europos gynybos pramonės, kuri būtų pajėgi patenkinti dabartinius ir ateities Europos karinių pajėgų poreikius bei leistų Europai tapti nepriklausoma ir pačiai patenkinti savo poreikius;
63. reikalauja padidinti Bendrijos finansavimą saugumo moksliniams tyrimams, taip pat steigti bendras Komisijos ir EGA mokslinių tyrimų programas;

Naujo požiūrio poreikis

64. mano, jog labai svarbu stiprinti Europos saugumo ir gynybos koledžą ir pertvarkyti jį į nuolatinę struktūrą, kuri toliau stiprintų specifinės Europos saugumo kultūros ugdymą; primygtinai ragina Europos Komisiją po 2009 m. toliau finansuoti ES lygmenyje vykdomą mokymų veiklą krizių civilinio valdymo srityje;
65. ragina toliau vykdyti iniciatyvas, susijusias su personalo, kuris turi būti dislokuojamas ir kartu dirbti bendrų civilinių ir karinių operacijų metu, bendru mokymu ir bendrais standartais, aktyvesniu ES karinių pajėgų ir civilių darbuotojų bendradarbiavimu, su

¹ OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

krizių valdymu susijusių mokymų koordinavimu, karinių pajėgų Europoje mainų programomis bei karinių pajėgų atvirumu kitų ES valstybių narių piliečiams;

66. tvirtai remia sėkmingas Europos programas, pvz. „Eurofighter“, kuri penkių ES valstybių narių karinėse oro pajėgose ateinančiais dešimtmečiais bus naikintuvų pajėgų pagrindas; todėl mano, kad dėl šios priežasties ES valstybės narės turėtų skatinti ir remti tokias iniciatyvas;

o

o o

67. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams, taip pat Jungtinių Tautų, Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos, Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijos ir Europos Tarybos generaliniams sekretoriams.